

- Id. ibid. cap. 5. *Eumenes*, simul atque *Iustus*, qui ante illum id muneris fuisset executus, undecim annos in Episcopatu transegerat, ad Ecclesiam Alexandriæ moderandam sextus ordine designatus est.
- Id. lib. 4. c. 10. Apud Alexandriam, ubi *Eumenes* decem & tres annos integros administrationis suæ compleverat, *Marcus* Pastor & Episcopus declaratur: qui decem annos eo munere perfunctus, mortem obit, &
- Idem ibid. *Celadion* Alexandrinæ Ecclesiæ suscipit gubernationem.
- Ibidem cap. 18. Ubi *Celadion* quatuordecim annis Ecclesiam Alexandrinam procuraverat, *Agrippa* (qui & *Agrippinus* dictus est) eam capeffit.
- Idem lib. 5. c. 9. Primo anno regni *Commodi*, ubi duodecim annis *Agrippinus* fuisset Alexandriæ Episcopatu perfunctus, *Julianus* in ejus locum surrogatus est.
- Ibid. cap. 21. an. 10. *Commodi*. Ubi *Julianus* decimum ministerii sui annum compleverat, Ecclesiarum Alexandriæ procuratorum capeffit *Demetrius*.
- Idem lib. 6. cap. 3. sub *Severo*. *Heraclas* cum præclarum vitæ, divinæ sapientiæ studio addictæ, & piæ exercitationis specimen dedisset, post *Demetrium* Alexandriæ Episcopatu donatus est.
- Ibid. cap. 28. Cum *Heraclas* ministerium Ecclesiæ Alexandrinæ undecim annis executus, è vita decessit, ejusdem Ecclesiæ Episcopatum obtinuit *Dionysius*.
- Id. lib. 7. c. 22. *Dionysius*, cum jam decem & septem annis Episcopatum Alexandriæ administrasset, duodecimo anno Imperii *Galieni* moritur: huic successit *Maximus*.
- Ibid. cap. 26. sub *Diocleriano*. Postquam *Maximus* decem & octo annos Episcopatu Alexandriæ post mortem *Dionysii* fuerat perfunctus, *Theonas* ejus potitur loco.
- Ibidem. Post *Theonam*, cum decem & novem annis Ecclesiam administrasset, in Episcopatum Alexandriæ succedit *Petrus*.
- Socrat. hist. Eccl. l. 1. cap. 3.* Alexandriæ, post *Petrum* illius Ecclesiæ Episcopum, qui *Diocletiano* regnante martyrio occubuerat, *Achyllas* capeffit Episcopatum.
- Ibid. Quo mortuo, *Alexander* Episcopus delectus est:
- Id. ibid. cap. 11. sub *Constantino*. Non multo post, *Alexandro* Alexandriæ Episcopo mortuo, illi Ecclesiæ præficitur *Athanasius*: qui multoties hæreticorum invidia in exilium pulsus, multoties in sedem Alexandrinam irrumpentes hæreticos ferre coactus est.
- Id. lib. 2. cap. 6. Dum falsa criminatio *Athanasio* illata est, *Eusebium* cognomento *Emisenum* Episcopum Alexandriæ deligunt.
- Id. ibid. cap. 7. Cumque *Eusebius* Antiochiæ esset Episcopus Alexandriæ delectus, & eò proficisci extimesceret, *Gregorio* illum Episcopatus gradum deferunt.
- Theod. Hist. Eccl. lib. 2. cap. 12. & 13.* *Gregorius*, ab ipsis Alexandrinis cæsus occubuit; *Constantius* interim jubet *D. Athanasium*, non exilio solum, sed morte mulctari, & *Georgio* lupum alteri illarum ovium grex commissa est: qui majorem in eas crudelitatem quam quisquam lupo, aut urso, aut pardus in oves exercere solet, exercuit.
- Sozom. Hist. Eccl. l. 5. c. 6.* *Athanasius* vero fuga elapsus ad Imperium *Juliani*, apud quandam sacram virginem in ipsa urbe Alexandria latitavit; sed nuntiata *Constantii* morte, noctu in Alexandrina Ecclesia visus est. Quæ res omnibus permagnam ideò admirationem excitabat, quòd adeò repente præter expectationem omnium acciderat. Populus autem Alexandrinus maximo ob hanc rem exultans gaudio, Ecclesias illi reddidit. Quare *Ariani* inde ejecti, privatis in ædibus separatim conventus egerunt: atque *Lucium*, pro *Georgio*, suæ hæresis Episcopum designarunt. Siquidem *Georgius* jam casu fuerat interfectus.
- Socrat. Hist. Eccl. lib. 4. cap. 16.* *Athanasius* verò post multa pro Ecclesia confecta certamina, cum Episcopatum quadraginta sex annos, non absque multis gravibusque periculis administrasset, decessit è vita, *Gratiano* II. & *Probo* consulibus: *Petrus*que, virum valde pium & eximium, reliquit successorem.
- Theod. Hist. Eccl. l. 4. c. 18.* Quem primum *B. Athanasius* suo suffragio designarat: ejusque electioni ab